

I. За употребленіе-то на опредѣлителнїй членъ.

§. 72.

Правило 1) Опредѣлителнїй членъ се употребява кога ищемъ да назначимъ едно, или по много какви да е лица, или нѣща, но *въ опредѣленъ смьслъ*. Н. п.: Der Weise mäßigt seine Leidenschaften, мъдрїй умѣря страсты-тѣ си; die Tugend ist das höchste Gut des Menschen, добродѣтель-та е най високо-то богатство на чловѣка.

Правило 2) Онъ се употребл. предъ всяко едно сѣществително, чрезъ кое-то се изражава едно *противно* качество. Н. п.: Der Geiz und der Stolz sind die beklagenswerthesten Eigenschaften des Menschen; сребролюбїе-то и гордость-та сѣ най достопачевни-тѣ качества на чловѣка.

Правило 3) Употребява се ёще предъ двѣ, или по много сѣществителны *разнаго рода и числа*, когато тѣ сѣ употребени едно подиръ друго. Н. п.: Der Geiz und die Wohlthätigkeit vertragen sich nicht mit einander, сребролюбїе-то и благодѣяніе-то не се тѣрпятъ помежду си.

Правило 4) Опредѣл. членъ се употребява и предъ едно неопредѣленно наклоненїе, употребено като сѣществително; въ такъвъ случай онъ се стави въ среднїй родъ. Н. п.: Das Regieren ist eine